

Kommentar til innhold og arbeidsprosessen

Vi mener at vi burde ha fått være med på avgjørelsen om tvangsmedisinering skulle være med som tema i dette arbeidet. Da hadde vi stemt for at det skulle med som det viktigste punktet.

Måten den biomedisinske psykiatrien møter psykoserammede pasienter på, med "realitetsorientering" om at medikamenter er nødvendig og eneste løsning samt trusler om tvangsmedisinering, skaper et alvorlig konfliktklima som igjen trigger aggresjon og raseri hos pasientene.

Videre er det provoserende når behandleren leter etter symptomer for å diagnostisere og medisinere, i stedet for å spørre pasientene om hva som har skjedd, eller bry seg om årsaken til krisen. Både skade- og bivirkninger blir bagatellisert og underkommunisert i samtaler med pasientene. Pasientene føler at de ikke blir forstått av behandlerne. Om pasientene forsøker å forklare en annen hypotese om hva som er årsak til deres problemer, blir de ikke tatt seriøst. Resultatet av dette blir konflikt. Pasienten føler seg sikker på at det ikke er medikamenter som er løsningen. Behandlerne skal behandle med medikamenter for enhver pris. Om pasienten sier nei, dømmes vedkommende til å mangle både sykdomsinnsikt og samtykkekompetanse noe som sjeldent er tilfellet.

Derfor mener vi at vi må ta en nye runde i dette arbeidet hvor utfordringene og konsekvensene av tvangsmedisinering er inkludert i utarbeidelsen av anbefalingene for Forebygging og skånsom bruk av tvang i psykisk helsevern for voksne.

Grethe Osborg Ose
Styreleder i WSO

Dag Erik Tinghaug
Styremedlem i WSO

Jan-Magne Tordenhjerte Sørensen
Styreleder i Hvite Ørn Norge

Jón Ágúst Einisson
Nestleder i Hvite Ørn Norge